

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia jest realizacją upoważnienia ustawowego zawartego w art. 72 ust. 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2020 r. poz. 261, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, które nakłada na Radę Ministrów obowiązek określenia w terminie do dnia 31 października każdego roku maksymalnej ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii (OZE), która może zostać sprzedana w drodze aukcji w następnym roku kalendarzowym. Przedmiotowy projekt określa ilość i wartość energii elektrycznej z OZE na rok 2021.

Dotychczasowe prace w obszarze aukcyjnego systemu wsparcia miały na celu zapewnienie, aby podjęte działania umożliwiły realizację założonego na poziomie unijnym celu w wysokości 15% udziału energii ze źródeł odnawialnych w energii finalnej brutto w 2020 r. Przeprowadzone jak dotąd aukcje pozwalają oczekiwać, iż zakontraktowany w ich wyniku wolumen energii elektrycznej z odnawialnych źródeł pozwoli zabezpieczyć poziomy wystarczające do osiągnięcia ww. celu.

Celem niniejszego projektu jest umożliwienie przeprowadzenia aukcji w 2021 r., dzięki czemu możliwa będzie kontynuacja trendu wzrostowego rozwoju wykorzystania odnawialnych źródeł energii na potrzeby realizacji nowych zobowiązań unijnych, tj. wynikających z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 82). Należy również zauważyć, iż zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (EU) 2015/652 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 1, z późn. zm.), do 2022 r. orientacyjna trajektoria udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii musi osiągnąć punkt odniesienia wynoszący co najmniej 18% łącznego wzrostu udziału energii ze źródeł odnawialnych od wiążącego celu krajowego danego państwa członkowskiego na 2020 r. do jego wkładu w osiągnięcie celu na 2030 r.

Powyższe oznacza, iż dla osiągnięcia stosownych poziomów udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii w 2022 r. należy podjąć właściwe działania z odpowiednim wyprzedzeniem.

W związku z powyższym w 2021 r. planowana jest sprzedaż energii elektrycznej wytworzonej w nowych instalacjach, dzięki której zakłada się powstanie instalacji wykorzystujących:

- energię wiatru na lądzie (o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW) – 300 MW,
- energię promieniowania słonecznego (o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW) – 700 MW,
- energię promieniowania słonecznego (o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW) – 1000 MW,
- hydroenergię (o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW) – 20 MW,
- hydroenergię (o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW) – 10 MW,
- biogaz rolniczy (o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW) – 20 MW,
- biogaz pozyskany ze składowisk odpadów oraz biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków do wytwarzania energii elektrycznej (o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW) – łącznie 10 MW,
- biomasę, w dedykowanej instalacji spalania biomasy (o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW) – 100 MW.

Projekt rozporządzenia zakłada wartość równą „0” dla maksymalnej ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w istniejących oraz zmodernizowanych instalacjach odnawialnego źródła energii.

Przyjęte wartości wskazane w rozporządzeniu dla maksymalnej ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wynikają z najbardziej aktualnych wartości cen referencyjnych określonych dla poszczególnych instalacji odnawialnego źródła energii, przyjętych na rok 2020.

Łączny szacowany wolumen energii przeznaczony do sprzedaży w trakcie aukcji w 2021 r. wynosi w 15-letnim okresie wsparcia 53 235 000 MWh. Łączna maksymalna wartość ww. wolumenów wynosi w 15-letnim okresie wsparcia 19 822 425 025 zł. Analogicznie, łączny szacowany wolumen energii przeznaczony do sprzedaży w trakcie aukcji w 2020 r. wynosi 75 295 000 MWh, w tym 72 795 000 MWh w odniesieniu do nowych instalacji oraz 2 500 000 MWh w odniesieniu do instalacji istniejących, zaś łączna maksymalna wartość

ww. wolumenów 27 433 225 000 zł, w tym 25 833 225 000 zł w odniesieniu do nowych instalacji oraz 1 600 000 000 zł w odniesieniu do instalacji istniejących. W odniesieniu do aukcji przeprowadzonych w roku 2019, maksymalna ilość i wartość energii zaoferowana podczas aukcji w 2019 r. wyniosła 184 748 947 MWh na kwotę 69 624 537 010 zł. W 2019 r. w wyniku aukcji zakontraktowano jednak nieco mniej niż połowę przewidzianej ilości i ponad trzykrotnie mniej wartości energii, tj. 90 738 319,20 MWh (90 TWh) energii elektrycznej na kwotę 20 566 949 792,55 zł (20,5 mld zł).

Zgodnie z art. 73 ust. 9 ustawy, ilość i wartość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach OZE zlokalizowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej, jaka może zostać sprzedana w drodze aukcji w następnym roku kalendarzowym, wynosi 5% ilości i wartości energii elektrycznej, przeznaczonej do sprzedaży w drodze aukcji w roku poprzednim, w instalacjach, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2 ustawy. Tym samym wartości wskazane w § 3 i § 4 projektu rozporządzenia obejmują również energię wytworzoną w instalacjach OZE zlokalizowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza obszarem wyłącznej strefy ekonomicznej.

W zakresie wpływu regulacji na funkcjonowanie mikro, małych i średnich przedsiębiorstw wyjaśnienia wymaga, iż prezentowane rozwiązania legislacyjne wychodzą naprzeciw oczekiwaniom społecznym, branży oraz oczekiwaniom lokalnych przedsiębiorców, które kierowane były do administracji rządowej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, o których mowa w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), i w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Projekt rozporządzenia nie wymaga notyfikacji programu pomocowego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz.U. z 2018 r. poz. 362, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Projekt rozporządzenia z chwilą przekazania go do konsultacji publicznych będzie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) oraz zgodnie z przepisami ustawy

z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Projektowane rozporządzenie nie jest sprzeczne z prawem Unii Europejskiej.

Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.